

DE VOORZITTER

Idealisme dicht bij huis

Hij dacht dat internationale betrekkingen het mooiste waren en dat lokale politiek alleen over de viooltjes in de bloembakken ging. Maar Jeroen Broeders is bekeerd.

VERA SPAANS

HIJ WORDT voorzitter van zijn 'dorp aan de snelweg'. "Bos en Lommer past bij mij," zegt de veertigjarige Jeroen Broeders. "Ik woon er nu veertien jaar en raak van dag tot dag meer geworteld."

Op zijn twintigste werd hij lid van de PvdA. "Het was tijdens een van de kabinetten-Lubbers. Ik maakte me grote zorgen om wat er mis ging, van kruisraketten tot sociale zekerheid. En bij de PvdA kreeg je een handdoek met een grote rode roos erop. Maar die heb ik tot de dag van vandaag niet gehad."

Het is zijn enige frustratie over de PvdA, grijnst hij. Al is hij het niet altijd eens met haar standpunten. Hij vergelijkt de PvdA met een grote familie: "Als je op een verjaardag komt, weet je ook altijd precies hoe je door de kamer moet schuifelen om vervelende ooms en tantes te vermijden. Maar je blijft familie, je hebt hetzelfde bloed."

Broeders volgt partijgenoot Hans Luiten op, die is verhuisd naar Zaanstad. "Hij heeft het bril-

jant gedaan," zegt Broeders. "Hij heeft Bos en Lommer een gezicht gegeven." Was het niet Luiten die zei dat Haagse politici het stadsdeel nooit konden vinden? "Ik weet zelf ook niet welke afslag het is," zegt Broeders. "Maar ik rijd er blind naartoe."

Hij reist elke dag op een neer tussen Amsterdam en Den Haag, waar hij senior beleidsmedewerker is bij telecomwaakhond Opta. Het promotieonderzoek dat hij eerder had opgepakt - iets met milieutechnologie in de staalindustrie - is nooit afgemaakt. "Niet zo interessant."

Broeders groeide op in IJsselstein, bij Utrecht, en ging studeren in Amsterdam. Eerst politicologie aan de VU, toen internationale betrekkingen aan de UvA en in South Carolina. "Het leuke is: zodra je uit het vliegtuig stapt, ben je een ander iemand. Je kunt helemaal opnieuw beginnen." Niet dat dat nou zo hard nodig was, maar op de middelbare school was Broeders, zegt hij zelf, 'een heel erge nerd'.

Nu wordt hij stadsdeelvoorzitter

'Vrolijke veertiger' Jeroen Broeders: 'Ik ben geen navelstaarder.'

FOTO JAN-DIRK VAN DER BURG

van Bos en Lommer. Natuurlijk vindt hij het leuk dat hij deze kans krijgt. "Maar als Hans Luiten niet weg was gegaan, had ik me niet tegenkandidaat gesteld. Dan had ik me als fractievoorzitter ook kostelijk vermaakt."

Vanaf 2000 zit Broeders in de deelraad, sinds 2001 als fractievoorzitter. Hij houdt van het politieke spel: "Debatteren, op punten winnen. Maar wel fair. Ik heb altijd geleefd zonder carrièreplanning en zonder achter de rug van mensen om te hoeven opereren. Dat moet zo blijven: ik ben van plan als stadsdeelvoorzitter evenveel lol in mijn leven te houden."

Het lukt hem niet goed zichzelf te omschrijven, hij blijft hangen in termen als 'ik houd van mensen'. Hij is niet zo'n navelstaarder, verklaart hij. Geen piekeraar. Maar wat hij in een contactadvertentie

zou zetten, rolt er moeiteloos uit: "Vrolijke, kalende veertiger met neiging tot corpulentie, in bezit van vrouw en kind, wil er samen met u iets van maken."

Broeders heeft vertrouwen in het stadsdeel. "Bos en Lommer gaat het helemaal maken. Ik zie mensen met verschillende achtergronden het met elkaar rooien. En dat gaat goed, er rust geen banvloek op Bos en Lommer."

Vroeger dacht hij altijd dat internationale betrekkingen het leukste was dat bestond. "Lokale politiek, zei ik altijd, gaat over de plantebakken in de straat, en dan nog alleen over de kleur van de viooltjes. Want dat er plantebakken komen, en waar, is allemaal allang bepaald. Maar dat is totale bullshit. Bij een besluit in de deelraad wéét ik waar ik over praat en ik zie wat ermee gebeurt. En ik kan op straat op ons be-

leid worden aangesproken. Dat vind ik leuk. Je moet je altijd afvragen: kan ik het nog uitleggen? Heb ik nog een goed verhaal?"

Natuurlijk is er ook ruimte voor idealisme. Juist, stelt Broeders, want je kent de mensen met wie je die idealen in de praktijk moet brengen. "Maar je moet niet vergeten dat je vooral de praktische belangen vertegenwoordigt. Vaak draait het om parkeerproblematiek, de markt of het ophalen van vuilnis. De kunst is je invloed op 'het wereldgebeuren' niet te overschatten. Ik roep wel eens in de fractie: 'Ho ho ho, Bos en Lommer waarschuwt Peking voor de laatste maal!'"

Dit is het derde deel van een serie gesprekken met kandidaat-stadsdeelvoorzitters die we nog niet kennen.